

lagt og vedtaget, har vist Frihedssind, er der ingen Anledning til nu fra nogen Side at søge at sætte en Kløft mellem Husmænd og Gaardmænd. Jeg advarer imod det, det fører ikke til noget godt. Ja, det kan maaske en Gang føre til en Fordel for Socialdemokraterne, som tæller de store Masser af Arbejdere i Byerne, om der kan tilvejebringes en saadan Kløft mellem Husmænd og Gaardmænd, ja de arbejder maaske med det Ønske, at Husmændene skal slutte sig til Socialdemokraterne. Er det den Vej, man vil, er det en Sag for sig. Men den Vej vil jeg ikke. Jeg synes, man skulde respektere hinanden og ikke uberegtiget tillægge hinanden Anskuelser og Standpunkter, som vi ikke har.

En Ting, som har spillet en stor Rolle under Forhandlingen, er Forholdet til de Konservative. Der har været talt om, at den ene Part skulde ikke bejle til den anden. De Radikales Ordfører, det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), advarede stærkt derimod, men der er ikke noget Medlem, som under Finanslovsfor-slagsbehandlingen i den Grad har bejlet til de Konservative som netop det ærede Medlem. Hvis De vil læse hans Tale igennem og lægge Mærke til, hvad han sagde, skal De se, at det var en Bejlen til den Side for at bevare det, man har kaldt den politiske Trekant. Det ærede Medlem for Middelfart-Kredsen er ikke saa ked af de Konservative, som man tror. Han er kun bange for, at de skal komme til en bedre Forstaaelse med Venstre. Derfor holdt han en lang Tale, hvori han formanede dem, og sagde han, han vidste nok, at gode Raad var dyre, men han gav dem et godt Raad helt gratis, og det gik ud paa, at de skulde ikke følge Venstre, de skulde emancipere sig fra Venstres Hegemoni, de skulde vogte sig for at komme under Venstres Pisk. Jeg kender ikke den Pisk. Det ærede Medlem maa have Syner, siden han kan tale om, at Venstre har en Pisk og vil piske de Konservative ind under sin Fane. Det kunde aldrig falde os ind. Vi gik til Valg hver for sig, og vi er to Partier, der har hver sit Program. Det er ikke værdt at tale alt for meget om Sammenslutning eller Ikke-Sammenslutning. Nej, det, det gælder om, er Samarbejde overfor de Reformere, der kommer til at foreligge. Det ærede Medlem fra Middelfart er bange for, at der i Løbet af Vinteren kunde udvikle sig et Samarbejde mellem de Konservative og Venstre, som han ikke ønskede; derfor sørgede han for at give de Konservative alle de

gode Raad, som gik ud paa, at det konservative Parti skulde sørge for at bevare sig som et selvstændigt Parti. Thi dersom de gik sammen med os, vilde der ske den Ulykke, at Vælgerne ude i Landet vilde sige: Ja, naar I gaar sammen med Venstre, kan vi lige saa godt stemme med Venstre, thi det ved vi dog, hvad er. Men dersom de Konservative gaar sammen med de Radikale og Socialdemokraterne, er der ikke noget i Vejen for det ærede Medlem fra Middelfart. Han tog imod dem med Kyshaand, den Gang det gjaldt at faa en Kødlov, og han tager imod dem ved enhver given Lejlighed, bare han kan faa sat en Kløft saa dyb som muligt mellem de Konservative og Venstre; men jo nærmere de derimod kan komme til de Radikale, desto bedre, det vil han ikke have noget imod. Jeg beder dem være opmærksom derpaa. I det hele taget forekommer det mig unyttigt at tale om disse Konstellationer. Vi staar i 3 Partier, og vi skulde have staaet i 4, men de Radikale og Socialdemokraterne danner jo eet Parti; vi andre staar hver for sig. Men det, det gælder om, er, at der kan blive et saadant Samarbejde, at vi kan forsvare overfor Vælgerne, hvad vi vedtager i disse Tider. Derfor skal man ikke tale om Sammenslutning eller Sammensmeltning, men det, jeg ønsker, er Samarbejde og Samvirken til alle gode Reformers Fremme.

Ja, da Formanden har ønsket, at vi ikke skulde tale alt for længe, skal jeg indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Formanden: Det 17de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har aabenbart overhørt, at det mange Gange under Behandlingen af Finanslovsforslaget er sagt, at det radikalt-socialdemokratiske Fler-tal i Magistraten først er blevet vundet efter det sidste kommunale Valg; der har altsaa ikke været et radikalt-socialdemokratiskt Fler-tal i København i 20 Aar.

Dernæst talte det ærede Medlem om Ansvar og om, at jeg vilde tage Ansvaret bort fra den enkelte. Nej, det er meget langt fra, men man kan ikke paalægge alle Mennesker samme Maal af Ansvar. Det er noget, der bl. a. tydeligt kommer frem i Børneloven, fordi denne Lov hviler paa den Grundtanke, at Børn under en vis Alder kan man ikke paalægge det samme Ansvar som voksne Mennesker, og i Kraft